

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 31. kolovoza 2022.

[[Multimedia](#)]

Što znači razlučivati?

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Započinjemo danas novi ciklus kateheza. Završili smo kateheze o starosti, a sada započinjemo novi ciklus na temu *razlučivanja*. Razlučivanje je važan čin koji se tiče svih, jer odabiri su bitan dio života. Razlučivati odabire. Bira se hrana, haljina, studij, posao, veza. U svemu tome konkretizira se životni plan, ali i naš odnos s Bogom.

U Evanđelju *Isus govori o razlučivanju služeći se slikama preuzetim iz običnog života*. Na primjer, opisuje ribare koji izabiru dobru ribu, a odbacuju lošu; ili trgovca koji, među mnogim biserima, znade prepoznati onaj najveće vrijednosti. Ili čovjeka koji, obrađujući njivu, naiđe na nešto što se pokaže kao blago (usp. *Mt 13, 44-48*).

U svjetlu ovih primjera, razlučivanje se predstavlja kao vježba *inteligencije, stručnosti a i volje*, kako bi se pogodio pravi čas: to su uvjeti za dobar odabir. Potrebni su inteligencija, znanje a i volja da bi se učinio dobar odabir. A postoji i traženi utrošak kako bi razlučivanje postalo djelotvorno. Da bi svoj posao obavio na najbolji mogući način, ribar uzima u obzir napor, duge noći provedene na moru, a potom i činjenicu odbacivanja dijela ulova, prihvaćajući izgubljenу dobit za dobro onih kojima je ulov namijenjen. Trgovac biserima ne oklijeva potrošiti sve da kupi taj biser; a tako i

čovjek koji je naišao na blago. Neočekivane, neplanirane situacije, u kojima je bitno prepoznati važnost i hitnost odluke koju treba donijeti. Odluke mora donositi svaki pojedinačno; ne donosi ih netko drugi za nas. U određenom trenutku odrasli, slobodni, mogu tražiti savjet, razmišljati, ali odluka je na nama samima. Ne može se reći: „Izgubio sam ovo, jer je odlučio moj suprug, jer je odlučila moja supruga, jer je odlučio moj brat“. Ne! Ti moraš odlučiti, svaki od nas pojedinačno mora odlučiti, i zato je važno znati *razlučivati*: da bi se donijelo dobru odluku nužno je znati razlučiti.

Evandjelje predlaže još jedan važan vid razlučivanja: on *uključuje osjećaje*. Onomu tko je pronašao blago nije nimalo teško sve prodati, tolika je njegova *radost* (usp. Mt 13,44). Izraz koji koristi evanđelist Matej ukazuje na sasvim posebnu radost, koju nijedna ljudska stvarnost ne može dati. Taj izraz pronalazimo u još samo nekoliko drugih evanđeoskih odlomaka, koji se svi odreda odnose na susret s Bogom. Radost je to koja obuzima mudrace kad nakon dugog i napornog putovanja ponovno ugledaju zvijezdu (usp. Mt 2, 10); radost, to je radost žena koje se vraćaju s praznog groba nakon što su čule anđeoski navještaj o uskrsnuću (usp. Mt 28, 8). To je radost onoga koji je pronašao Gospodina. Donijeti *dobru* odluku, ispravnu odluku, uvijek te dovodi do one konačne radosti; možda se na putovanju mora pretrpjeti ponešto nesigurnosti, razmišljati, tražiti, ali na kraju ti ispravna odluka donese radost.

Na *posljednjem sudu* Bog će izvršiti jedno razlučivanje – veliko razlučivanje – u vezi nas. Slike zemljoradnika, ribara i trgovca primjeri su onoga što se događa u Kraljevstvu nebeskom, Kraljevstvu koje se očituje u uobičajenim životnim djelovanjima, koja zahtijevaju zauzimanje stava. Zato je tako važno znati razlučiti. Veliki odabiri mogu proizići iz okolnosti koje su na prvi pogled sporedne, ali koje se pokazuju odlučujućima. Sjetimo se, na primjer, prvog susreta Andrije i Ivana s Isusom, susreta koji proizlazi iz jednostavnog pitanja: „Rabbi, gdje stanuješ?“ – „Dođi i vidi“ (usp. Iv 1, 38-39). Vrlo kratak razgovor, ali je to početak promjene koja će, malo po malo, obilježiti čitav život. Godinama kasnije evanđelist će se i dalje sjećati tog susreta koji ga je zauvijek promijenio, sjećat će se čak i sata: „Bila je otprilike deseta ura (oko četiri sata popodne)“ (r. 39). To je čas kada su se u njegovu životu susreli vrijeme i vječnost. A u dobroj, ispravnoj odluci susreće se Božja volja s našom voljom; susreće se sadašnji hod s vječnim. Donijeti ispravnu odluku, nakon puta razlučivanja, znači ostvariti taj susret: vremena s vječnošću.

Znanje, iskustvo, osjećaji, volja: to su neki neizostavni elementi razlučivanja. Tijekom ovih kateheza vidjet ćemo i druge, jednako važne.

Razlučivanje – kao što sam rekao – uključuje *napor*. Prema Bibliji, život koji nam je živjeti ne dobivamo već „zapakiran“. To ne. Moramo neprestano donositi odluke, prema stvarnostima koje dolaze. Bog nas poziva da procjenjujemo i odabiremo: stvorio nas je slobodnima i želi da koristimo svoju *slobodu*. Zato je razlučivanje *zahtjevno*.

Često smo imali ovakvo iskustvo: izabrati nešto što nam se činilo dobrim, no, međutim, nije bilo

dobro. Ili znati što je naše pravo dobro, a ne izabrati ga. Čovjek, za razliku od životinja, može pogriješiti, može ne htjeti izabrati ispravno. Biblija to pokazuje od svojih prvih stranica. Bog daje čovjeku preciznu uputu: ako želiš živjeti, ako želiš uživati u životu, sjeti se da si stvorenje, da nisi ti kriterij dobra i zla i da će tvoji odabiri imati posljedice po tebe, po druge i po svijet (usp. *Post* 2, 16-17). Zemlju možeš učiniti veličanstvenim vrtom ili je možeš učiniti pustinjom smrti. Temeljno je to učenje: nije slučajno da je to prvi dijalog između Boga i čovjeka. A dijalog jest ovaj: Gospodin daje poslanje, ti moraš učiniti to i to; a čovjek sa svakim korakom koji čini mora razlučiti koju mu je odluku donijeti. Razlučivanje je ono razmišljanje uma i srca koje mi moramo učiniti prije nego donesemo neku odluku.

Razlučivanje je naporno, ali prijeko potrebno za život. Zahtijeva poznavanje samoga sebe, da znam što je dobro za mene ovdje i sada. Zahtijeva nadasve *sinovski odnos s Bogom*. Bog je Otac i ne ostavlja nas same, uvijek nas je spreman savjetovati, sokoliti, prihvatiti nas. Ali nikada ne nameće svoju volju. Zašto? Zato što želi da ga ljudi vole, a ne da ga se boje. Bog nas želi kao djecu, a ne kao robove: slobodnu djecu. A ljubav se može živjeti samo u slobodi. Da bi se naučilo živjeti, mora se naučiti voljeti, i zbog toga je potrebno razlučivati: što mogu učiniti sada, pred tom alternativom? Neka to bude znak veće ljubavi, veće zrelosti u ljubavi. Molimo Duha Svetog da nas vodi! Zazivajmo ga svaki dan, osobito kad moramo donositi odluke. Hvala

Apeli Svetoga Oca

Sa zabrinutošću pratim nasilne događaje koji su se dogodili u Bagdadu posljednjih dana. Uputimo Bogu molitvu da podari mir iračkom narodu. Prošle sam godine imao radost posjetiti ga i izbliza sam osjetio veliku želju za normalnošću i mirnim suživotom između različitih vjerskih zajednica koje ga čine. Dijalog i bratstvo glavni su način suočavanja s trenutnim teškoćama i postizanja tog cilja.

Sutra slavimo *Svjetski dan molitve za stvoreni svijet* i početak Vremena stvaranja koje će završiti 4. listopada, na blagdan svetog Franje Asiškog. Neka ovogodišnja tema, „Slušaj glas stvorenja“, potakne u svima konkretno predano zalaganje oko preuzimanja brige za naš zajednički dom. Prepuštena na milost i nemilost naših neumjerenosti u potrošnji, sestra majka Zemlja uzdiše i preklinje nas da zaustavimo naša rđava postupanja s njom i njezino uništavanje. Tijekom ovog Vremena stvaranja, molimo se da sastanci na vrhu UN-a COP27 i COP15 ujedine ljudsku obitelj u odlučnom suočavanju s dvostrukom krizom: klimatskom i krizom smanjenja bioraznolikosti.
